

Búnquer del Cavaió 2

Arenys de Mar

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer del Portinyol, s/n
Emplaçament: Urbanització Portimar

Coordenades:

Latitud: 41.580812033878
Longitud: 2.5630062818527
UTM Est (X): 463573
UTM Nord (Y): 4603328

Classificació

Número de fitxa: 08006 - 114
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle: XX
Any: 1937

Estat de conservació: Regular

Notes de conservació: S'ha hagut de consolidar per evitar despreniments. A l'interior, alguns objectes com un somier, sofàs o nevera, indiquen que el lloc ha estat utilitzat com a habitatge. La porta és tapiada, però hi ha hagut intents d'accedir-hi per altres punts. Les esquerdes internes no són patològicament remarcables. El més preocupant és el descalçament dels fonaments. Algunes parets internes han estat esgrafiades.

Protecció: Legal

Tipus de protecció: BCIL

Accés: Fàcil

Ús actual: Sense ús

Titularitat: Pública

Titular: Ajuntament d'Arenys de Mar (Riera del Bisbe Pol, núm. 8, 08350 Arenys de Mar)

Descripció

Un dels quatre búnquers o fortins documentats en aquesta zona. Només se'n conserven tres. Es troba ubicat, damunt un penya-segat, a la zona coneguda com el Portinyol, per sobre la carretera N-II, a 35 metres snm.

Un estudi publicat per un grup d'Arenys (Grup de búnquers, 2009) descriu aquest búnquer com una estructura de formigó armat, de forma allargada. A la part davantera presenta deu espitlleres de 0,20 x 0,60 m, mentre que als laterals hi ha dues grans obertures d'1,90 i 2,10 m, respectivament, per un metre d'altura. La plataforma superior de l'estructura es troba a nivell del terra natural. Els fonaments van quedar visibles arran de la construcció de la carretera N-II als anys cinquanta. L'accés es realitzava des d'un passadís amb escales, situat de forma transversal a l'estructura i que ha estat tapiat davant el perill a ser ocupat com a habitatge.

Unes escales donen accés a l'entrada i continuen a l'interior, a causa del gran desnivell existent. A la part interna, l'escala es complementa amb una rampa. Al final del passadís hi ha la cambra principal, de 2,6 m de crugia, paret de càrrega de 0,40 m i una cambra secundària o passadís d'1,50 m de crugia. Entre espitllera i espitllera hi ha unes banquetes de formigó amb forma de trapezi. En un dels laterals, sota les dues grans finestres, s'ha limitat un espai semicircular i s'ha fet una plataforma al nivell de l'obertura per ficar una peça d'artilleria. A l'altra lateral, hi ha les restes d'un petit enderroc, resultat d'intentar convertir els grans finestrals amb un accés directe a l'estructura, possiblement aquests treballs van fer que només quedin restes d'altra plataforma.

Observacions:

A la zona del Cavaió es conserven tres búnquers, aquest s'ha enumerat amb el número II seguint la proposta del Grup de búnquers d'Arenys (2009). Es troba a la boca nord d'un dels dos túnels del ferrocarril del municipi. Per sobre, a la zona coneguda com el Portinyol, n'hi ha dos més, amb més visibilitat i que cobreixen les dues boques del túnel i una zona del port. Un quart búnquer estava a l'espigo anomenat la Punta i només es conserva una imatge publicada de J. Torrus (Grup de búnquers, 2009).

S'explica la ubicació d'aquestes construccions en aquest indret determinat, pel fet que es tracti de la zona més propícia per a un possible desembarcament enemic. La utilització de la platja del Cavaió com a port natural és documentada des del segle XV, tal com citen els llibres d'ancoratge del port de Barcelona, dipositats a l'Arxiu de la Corona d'Aragó (Grup de búnquers, 2009); però també cal pensar en l'existència del túnel del ferrocarril, una infraestructura important per les comunicacions i el transport de mercaderies i molt fràgil i exposat als bombardejos.

El fet més rellevant que es va produir a la platja del Cavaió durant la Guerra Civil va ser l'embarrancament d'un vaixell ple de subministraments i explosius. Aquest és, sens dubte, un dels episodis de la guerra que els arenyencs recorden més intensament. Si bé cal recalcar que testimonis i detalls històrics es contradiuen amb freqüència. Aquest embarrancament ha estat en certs aspectes l'origen de diverses llegendes urbanes. A grans trets, però, la por que una possible explosió del contingut d'aquest vaixell pogués afectar el nucli urbà i el fet que la gent de dretes, sota amenaça de metralladores, fossin obligats a treure els explosius de la nau, són els punts coincidents dels diversos testimonis consultats (Grup de búnquers, 2009, pp. 203 i 204).

Història

La primera vegada que es posava damunt la taula la necessitat de documentar i estudiar les estructures defensives de la costa del Maresme de la Guerra Civil espanyola (1936-1939) fou l'any 1998 (Montlló, Jordi i Alay, Joan Carles, 1998). Anteriorment, als anys 80 del segle XX, Joan Carles Alay, ja havia començat a documentar gràficament aquests elements. En aquest article ja es planteja la qüestió de la construcció dels fortins i es posen exemples documentals i testimonis entrevistats que parlen de la participació de civils; però també de soldats. En un document del Consell Municipal de Premià de Mar, s'insta «a tots els ciutadans compresos en la mobilització general últimament decretada, que per imperatius de necessitat de guerra i defensa es trobaven en l'obligació ineludible de complir una o varies jornades de treball de sis hores cada una quan així fossin requerits, mitjançant la presentació d'una tarja numerada, la qual es deurà entregar a petició de qualsevol dels companys que formen la Comissió, a l'efecte de que se li avaluï degudament quant estigui complint la jornada».

Montlló i Alay (op. cit. 1998) també expliquen el testimoni de Josep Arbiell i Ribera, reclutat per quintes a l'exèrcit republicà i destinat a Mataró, en el cos d'artillers. Es comenta que destinaven soldats a la construcció de búnquers, juntament amb voluntaris civils, sobretot de la CNT. El cos de guàrdia on estava destinat era la Torre dels Encantats, i el quarter a l'Hotel Titus. Un altre testimoni de Caldes d'Estrac comenta que el seu pare, Buenaventura Sobirà Salvanà, conegut com el menut de can Collet, feia de paleta a Caldetes i que va participar en la construcció dels búnquers de Caldetes i també en algunes poblacions veïnes.

L'any 2012, Josep Clarà publica un treball de síntesi sobre la situació dels búnquers a la costa catalana. I, l'any següent, es defensa una tesi doctoral sobre el tema (Adrián Cabezas, 2013).

Bibliografia

ALAY, Joan Carles i MONTLLÓ, Jordi (2013). Les fortificacions de la Guerra Civil espanyola a Premià de Mar: els anys passen per a tothom. *Sessió d'Estudis Mataronins*, 2013, Núm. 29, p. 13, <https://raco.cat/index.php/SessioEstudisMataronins/article/view/271089>

AMAT I TEIXIDÓ, Jordi (2011). El búnquer a la platja de les dunes de Santa Susana (1938). *Sessió d'Estudis Mataronins*, 2011, Núm. 27, p. 29-31, <https://raco.cat/index.php/SessioEstudisMataronins/article/view/250217>

AMAT I TEIXIDÓ, Jordi (2014). *Retalls de la Guerra Civil al Maresme (1936-1939)*. Canet de Mar: Edicions els 2 pins.

BRUGUERA I RIERA, Ramon (2015). La recuperació del búnquer de la platja del Cavaíó (Arenys de Mar). *Trobada d'Entitats de Recerca Local i Comarcal del Maresme*, 2015, Núm. 9, p. 191-197, <https://raco.cat/index.php/TrobadaMaresme/article/view/314833>.

CABEZAS SÁNCHEZ, Adrián (2013). La defensa de la costa a Catalunya durant la Guerra Civil (1936-1939), tesi doctoral disponible a <<https://www.tdx.cat/handle/10803/129446>>

CABEZAS SÁNCHEZ, Adrian et alii (2019). Enemic a la vista. La defensa de la costa del Maresme (1936-1939). Arenys de Mar: Ajuntament d'Arenys de Mar. <https://museu.arenysdemar.cat/ca/publicacions/publicaci%C3%B3-dexposicions-enemic-la-vista-la-defensa-de-la-costa-del-maresme-1936-1939>

CLARA, Josep (2012) *Els búnquers de la Costa Catalana, Patrimoni militar en temps de guerra (1936 – 1939)*. Col·lecció Camí Ral, 35. Barcelona: Editorial Dalmau.

GRUP BÚNQUERS ARENYS (2009). «Els búnquers de la platja de la Musclera* (Arenys de Mar)». *Sessió d'Estudis Mataronins*, 2009, Núm. 25, p. 63-79,
<https://raco.cat/index.php/SessioEstudisMataronins/article/view/179381>

GRUP BÚNQUERS ARENYS (2010). «Els búnquers del Cavaíó (Arenys de Mar)». *Sessió d'Estudis Mataronins*, Núm. 26, p. 203-217, <https://raco.cat/index.php/SessioEstudisMataronins/article/view/223899>

GRUP BÚNQUERS ARENYS (2011). «Els búnquers de la Torre dels Encantats.». *Sessió d'Estudis Mataronins*, 2011, Núm. 27, p. 33-35,
<https://raco.cat/index.php/SessioEstudisMataronins/article/view/250218>

MONTLLÓ BOLART, Jordi; ALAY, Joan Carles (1998). «Els búnquers del litoral del Maresme. Un element patrimonial a punt de desaparèixer». *Sessió d'Estudis Mataronins*, 1998, Núm. 15, p. 33-36,
<https://raco.cat/index.php/SessioEstudisMataronins/article/view/113302>.

Enllaços d'interès:

[Article del Punt / Avui](#)

[Sota les bombes. Escenaris de la Guerra Civil a Arenys de Mar](#)

[Grup de búnquers d'Arenys de Mar](#)

